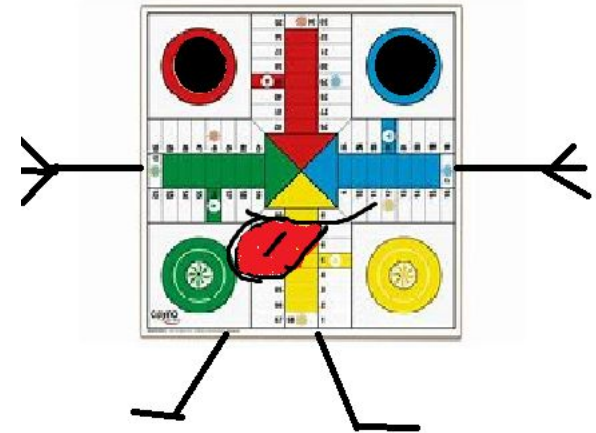
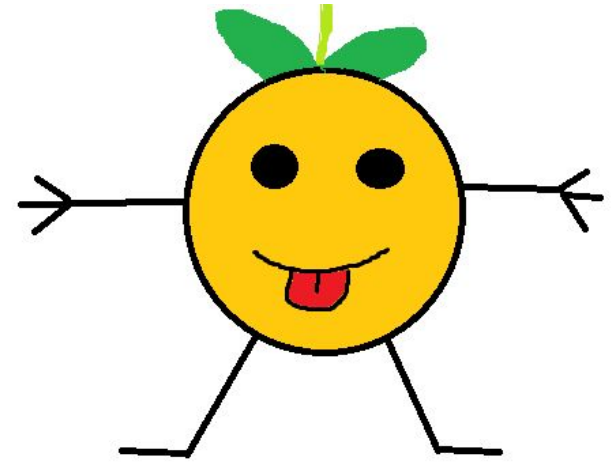

LA MANDARINO I EL DON PARXÍS

Hi havia una vegada una mandarina molt baixeta però molt simpàtica que es deia Mandarino. El seu millor amic era molt quadriculat i juganer, es deia Don Parxís.

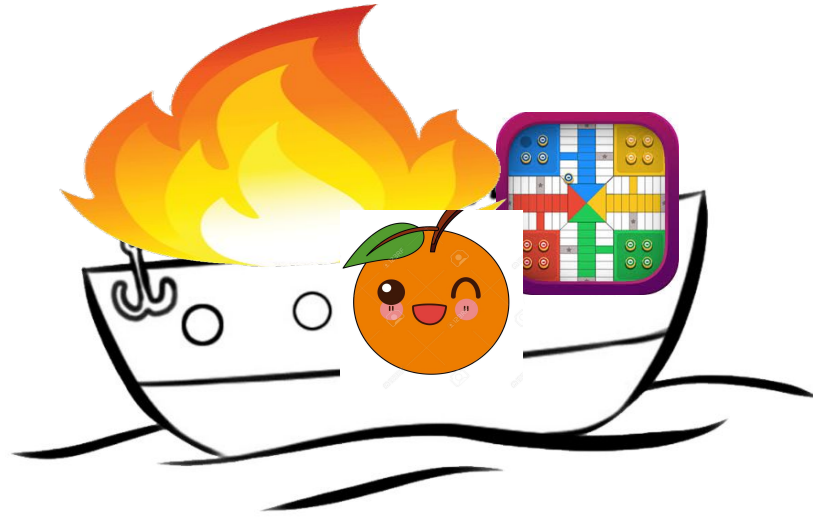
Tots dos van anar en un creuer molt luxós i la Mandarino va convidar el seu amic perquè era el seu aniversari.

La Mandarinino i Don Parxís es coneixien de molt petits, quan tenien tres anys i anaven a la llar d'infants junts.

El Don Parxís i la Mandarino estaven fent una barbacoa, llavors va caure una brasa al terra del vaixell i es va incendiar. Van navegar uns metres endavant, van xocar amb una roca, el vaixell es va bolcar i la Mandarino i Don Parxís van sortir volant.

Van aterrar a l'aigua i es van desmaiar. Al cap d'una hora es van despertar i Don Parxís es va convertir en un Parxís volador. Llavors la Mandarinino es va posar a sobre de Don Parxís i van sortir volant.

A mig camí, Don Parxís va veure una illa i li va preguntar a la Mandarinó que si volia anar-hi. La Mandarinó li va dir que sí. Don Parxís es va donar compte que només podia volar uns pocs metres més i van arribar de miracle.

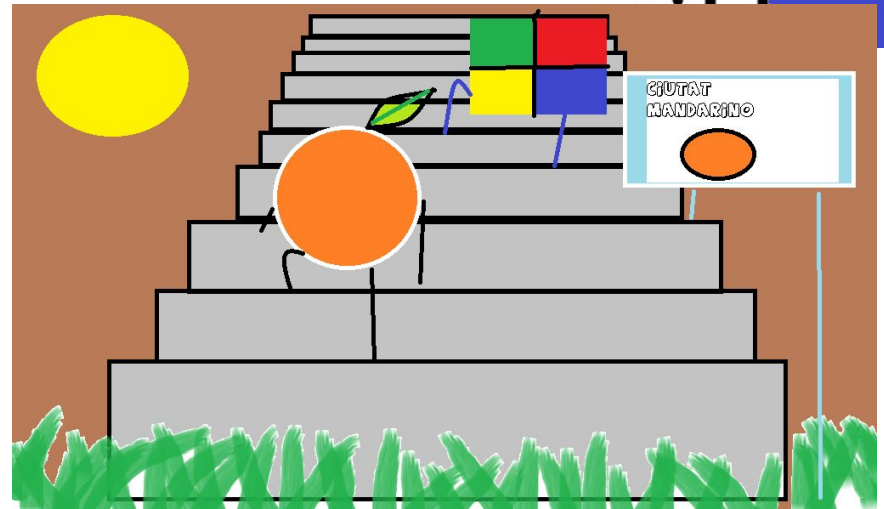
Quan van decidir
anar a investigar
l'illa van trobar una
fletxa amb un nom
gravat "INDIS".
Llavors van anar
seguint totes les
fletxes.

I quan menys s'ho
esperaven els "INDIS" els
van agafar i...
Els van ficar en un "titi"
(cabana típica dels Indis)
La Mandarinino i Don Parxís
es van escapar i no van
trobar cap "INDI".

Al cap dels dies van trobar una cascada i van tenir ganes de passar per sota. Llavors quan van traspasar la cascada van trobar unes escales molt llargues amb un cartell que ficava “Ciutat Mandarino”.

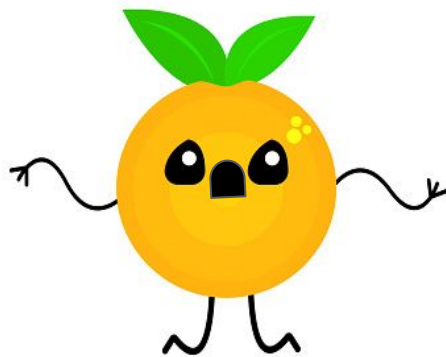
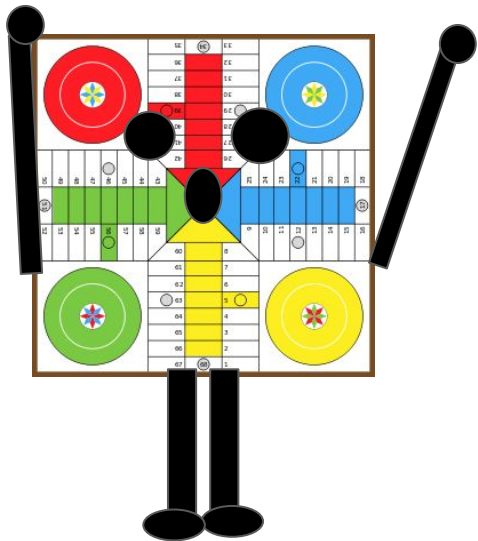
Van mirar al cel i van veure alguna cosa estranya, aleshores van començar a caure granotes!!

Van caure moltes granotes i quan tocaven el terra feien una petita explosió i deixaven anar un líquid.

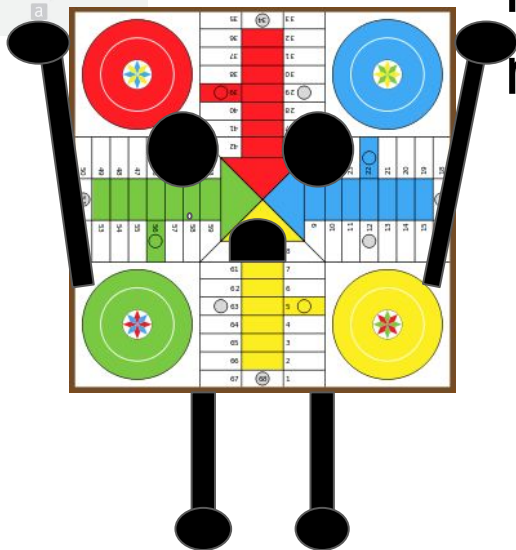

La Mandarinò es va començar a trobar malament i va pensar que podia ser pel líquid de les granotes.

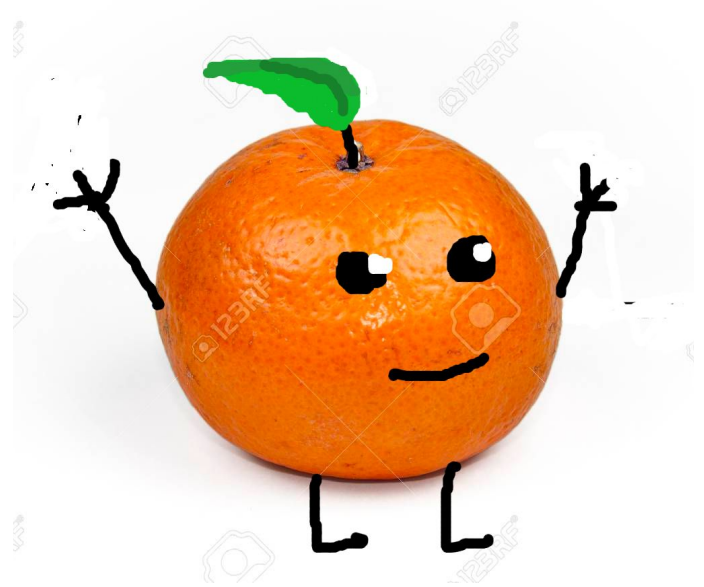

Com que la Mandarinero era tan baixeta li arribava més fàcilment l'olor del líquid i per això es trobava més malament.

Llavors es va
recuperar i van
decidir anar a
investigar la Ciutat
Mandarino.

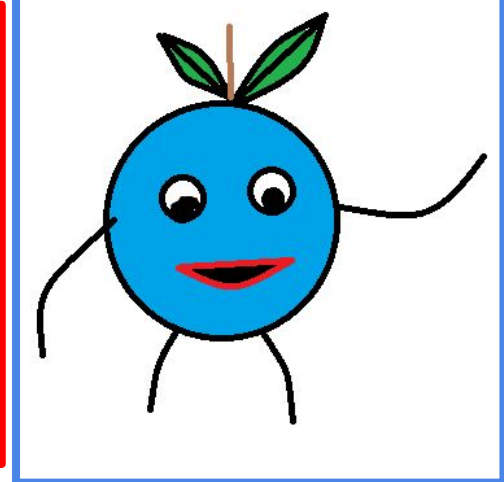
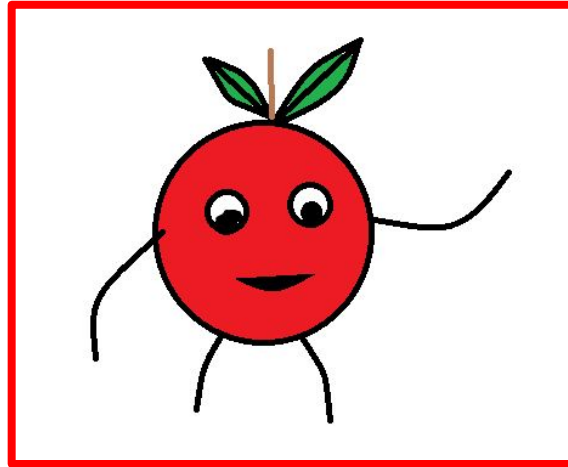
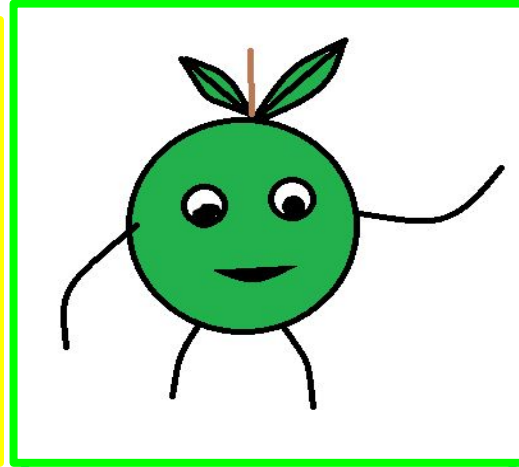
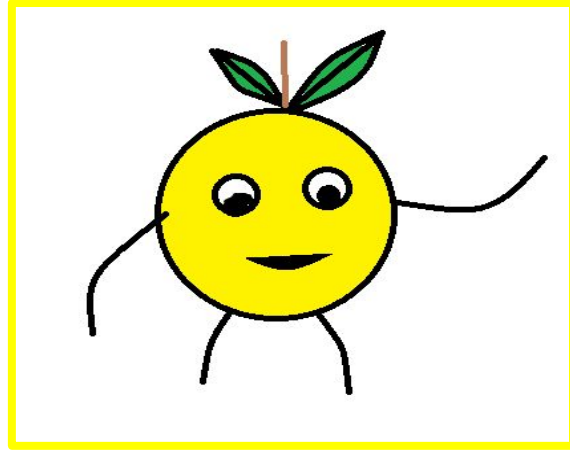

Quan van arribar a la ciutat, la Mandarino estava molt contenta perquè va tornar on va néixer. Llavors va trobar la seva família i s'ho va passar molt bé!

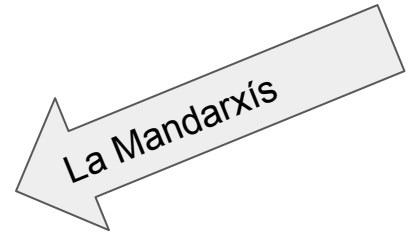
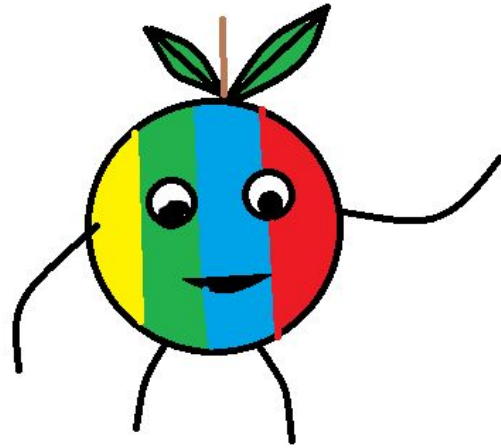
A continuació, Don Parxís se sentia molt sol i trist perquè tots eren diferents a ell i no coneixia a ningú.

Al cap d'uns dies, Don Parxís va veure moltes mandarines diferents. Eren unes mandarines de colors, uns colors molt coneguts: verd, blau, vermell i groc. Es va posar molt content perquè almenys hi havia algú amb els seus colors.

La Mandarino i Don
Parxís van ser
feliços, es van
enamorar i van tenir
una filla anomenada
Mandarxís.

VET AQUÍ UNA MANDARINA

VET AQUÍ UN PARXÍS

AQUESTA HISTÒRIA

JA ÉS FELIÇ!